

Angel of Darkness : Parodie

Kapitola První : Koláčky k čaji

OU!

Werner šel na procházku jednoho dne,
Lara snad zůstane, dovnitř ji zve,
Mírně jí oblbнул ten jeho plán,
on si plechovku vzal
a ji platit nechal.

Lara Croft vešla do byto Wernera Von Croye, hned poté, co zařval "Dále!". Posadila se do křesla, které před chvílí bylo sedátkem jednomu velmi umatlanému marmeládovému sendviči ve tvaru šakalí hlavy. Werner seděl na stole, zaměštnával se talířem másla a vdolečků.

"Ou, já tě ještě dostanu! Koneckonců, JÁ jsem světově známý dobrodruh Werner Von Croy, a ty jsi jen koláček k čaji! K čaji!"

"Ehm."

Otočil se a nesměle se usmál. "Pardon. Staré zvyky. Čaj?"

"Jistě."

Popadl konvici a nalil dva šálky kávy, pak se přehoupl přes svou vycházkovou hůl a posadil se. Lara čekala, až jí podá pití, ale on okamžitě vypil své a následně i její. Vzdychl a olízl si rty, otočil se k ní. "Kdo jste?"

"Lara, Wernere. Pamatuješ?"

"Á, ano. Lara...nejste ta letuška, co jsem potkal v roce 1968?"

"Ne, toho roku jsem se narodila. Já byla ta malá holka, co jsi trénoval v roce 1984 v Kambodži, když sis zlomil nohu."

"Noha? Je zlomená?" Postavil se, spadl na zem, vytáhl se zpět na nohy pomocí vycházkové hole a znova se posadil. "Tak to je pravda! Kvůli čemu tu jste...co jste říkávala, že je vaše jméno?"

Lara se opřela a vzdychla. "Jsem tady, protože jsi zavolaal, že s něčím potřebuješ pomoct. S nějakým člověkem, klientem. A já jsem Lara Croft."

"Ou ano, pardon, znáš mě, stáří a paměť?...tedy, Taro-"

"Laro."

"Laro, potřebuju pomoct s jedním klientem. Víš, je to psychopat!"

"To jsi taky."

Werner se usmál, pak si znovu usrkl ze svého prázdného šálku. "Hmm, tenhle čaj je dost bez chuti."

"To je tím, že v šálku nic není," odpověděla Lara, založila si ruce. "Pokračuj."

"No, jsem pronásledován, lidi venku umírají! Jistě jsi slyšela o Morkscrubovi? (pozn. překl. – v překladu to je něco jako Posměvačný Zakrslík...divíte se mi, že jsem to nechala v originále?)

"Mockscrub? Co ten s tím má co dělat?"

Werner se nahnul blíž k Laře. "Myslím, že můj klient je – ou, prosím, Laro, jdi za Starou Marge Carvierovou, může pomoci." řekl a podal jí velkou žlutou vizitku, na které bylo psáno 'Carvierová, Nájemnej mechanik!'

"Odcházím." řekla, ale byla chycena za zápěstí.

"Laro, počkej, já-"

Otočila se a strčila do něj, že spadl do křesla. "Egypt, Wernere, pamatuješ?"

"Ne."

"Odešel jsi a opustil mě."

"Vypadni! Vypadni z cesty!" vykřikl a odstrčil ji stranou. Narazila na stěnu a spadla na zem, kde jí do hlavy udeřila obrovská kniha 'Náhodný knokaut'.

Když se vzbudila, světla byla zhasnutá a před její tváří ležely rozmáčknuté brýle. Sebrala je a dala si je do kapsy (byla kleptomanka), pak se doplazila k Wernerovi, který ležel na zemi ve fetální pozici. Lara ho opatrně zvedla, podepřela a vlepila mu několik facek. Nic. "No jo," zamumlala, pustila ho na zem a otřela si ruce o kalhoty. Najednou si všimla, že její dlaně byly špinavé.

S vytřeštěnýma očima zvedla ruce a zírala na ně. Byla na nich krev. Podívala se zpět na Von Croye. Měl na tváři divný úsměv a celá jeho záda byla rozříznutá do tvaru banánu. Krev se valila přes záhyby kůže.

"Jů!" vypískla, vyskočila na nohy a zdrhla dveřmi. Po několika klopýtnutích se dostala dolů po schodech a vyrazila ven předními dveřmi.

"Tak co? Dáš si koblihu?"

"Jasně."

"Hele, počkej moment..."

Dva policisti, co normálně obcházeli budovu Chantelle se zastavili a zírali na krev na Lařiných džínách. Strnula a usmála se.

Jeden četník jí obešel, pak si klekl a podíval se na její kalhoty. Za chvíli se postavil a položil jí ruku na rameno. Lara zaskřípala zuby; to bylo ono, teď půjde do vězení!

"Měla byste dostat ten kečup z vašich kalhot dřív, než udělá flek!" prohlásil policista s úsměvem. On a jeho spolupracovník odešli ulicí k jejich autu. Pozvedla obočí, zakřenila se a otočila se. Do tváře jí zíral rotvailer.

"Ou...do hajzlu."

Po několika krocích, proběhnutí pár budovami a pauze na sněžení řízku doběhla k oknu. Psi za ní stále běželi a zastavili se kousek za ní. Lara se pomalu otočila, usmála se, poslala jim vzdušný polibek a proskočila oknem. Jeden z nich po ní skočil a chytil do tlamy její batůžek. Lara dopadla na zem, udělala kotrmelec a přistála v kleku, v póze s lahví v její ruce.

"Lucozade! Udrží energii!" prohlásila s rukou ve které třímala láhev nataženou před sebou a nasadila zářivý úsměv filmové hvězdy.

Dala si láhev zpět do kapsy a střelila po psovi zlým pohledem. Šla dál, jak se zdálo v ten moment, pryč od nebezpečí...